

บทที่ 5

ผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares) และได้มีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระโดยพิจารณาจากค่า VIF (Variance Inflation Factor)⁷ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสมการการออมทุกสมการ มีค่า VIF ต่ำ แสดงว่าไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ผลการศึกษามีปรากฏดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ

5.1.1 สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักร

(1) สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทยที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 10,524 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{whole1}} (\text{ln.เขต}) = -324.325 + 0.197Y - 259.542\text{SIZE} + 3.300\text{AGE} + 122.676\text{INRC} \\ (-4.982)^* (53.110)^* (-19.246)^* (2.811)^* (5.877)^*$$

$$R^2 = 0.217 \quad F\text{-statistics} = 728.189$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 10,524$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

⁷ กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. หน้า 468.

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.217$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 21.7

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาล ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุ ของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.197 ซึ่งหมายความว่าถ้าครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือน เพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.197 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทยที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่ม ตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 9,386 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{wholeI (นอกเขต)}} = -482.657 + 0.183Y - 187.091\text{SIZE} + 3.081\text{AGE} + 102.416\text{INRC}$$

$$(-7.497)^* \quad (40.670)^* \quad (-15.782)^* \quad (2.946)^* \quad (6.134)^*$$

$$R^2 = 0.160 \quad F\text{-statistics} = 446.557$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 9,386

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.160$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 16.0

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลใน ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของ

หัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.183 สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.183 บาท

5.1.2 สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

(1) สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครปริมณฑลในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 1,861 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{bangkok1 (ในเขต)}} = -260.340 + 0.196Y - 510.126\text{SIZE} + 12.108\text{AGE} + 705.229\text{INRC}$$

$$(-1.398)^{ns} (22.727)^* (-10.510)^* (2.714)^* (9.123)^*$$

$$R^2 = 0.281 \quad F\text{-statistics} = 181.527$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 1,861$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.281$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 28.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครในเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.196 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.196 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครปริมณฑลนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 405 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{bangkok I (นอกเขต)}} = -1004.888 + 0.277Y - 446.978\text{SIZE} + 1.460\text{AGE} + 753.770\text{INRC}$$

$$(-1.911)^{ns} (13.228)^* (-4.793)^* (0.150)^{ns} (5.166)^*$$

$$R^2 = 0.355 \quad F\text{-statistics} = 55.115$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 405

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.355$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 35.5

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นอกเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ส่วนตัวแปรขนาดของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการออมของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.277 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร

และปริมาณนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.277 บาท

5.1.3 สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลาง

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,298 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{central}} (\text{ในเขต}) = -568.924 + 0.286Y - 350.310\text{SIZE} + 1.309\text{AGE} + 245.746\text{INRC} \\ (-3.855)^* (31.458)^* (-11.744)^* (0.514)^{\text{ns}} (5.155)^*$$

$$R^2 = 0.314 \quad F\text{-statistics} = 262.524$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,298$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.314$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 35.5

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลในช่วงก่อน วิฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และจำนวนผู้รับ เงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และ จำนวนผู้รับเงินรายได้ ส่วนตัวแปรขนาดของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ การออมของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลาง ในเขตเทศบาล

• ครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.286 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.286 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,406 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{central (นอกเขต)}} = -667.898 + 0.286Y - 235.460\text{SIZE} + 2.310\text{AGE} + 17.096\text{INRC}$$

$$(-4.768)^* (28.400)^* (-8.527)^* (1.040)^{\text{ns}} (0.453)^{\text{ns}}$$

$$R^2 = 0.255 \quad F\text{-statistics} = 205.756$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,406$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.255$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 25.5

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y และ SIZE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลในช่วงก่อน วิฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) และขนาดของครัวเรือน (SIZE) ซึ่งการออมมี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE และ INRC ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ไม่ได้เป็น ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.286 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือน เพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.286 บาท

5.1.4 สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือ

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,370 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{north1}} (\text{ในเขต}) = -715.924 + 0.238Y - 229.131\text{SIZE} + 7.252\text{AGE} + 136.689\text{INRC}$$

$$(-4.843)^* \quad (26.901)^* \quad (-7.363)^* \quad (2.912)^* \quad (3.103)^*$$

$$R^2 = 0.237 \quad F\text{-statistics} = 183.387$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,370$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.237$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 23.7

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ส่วนตัวแปรขนาดของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับเงินออมของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.238 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.238 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,236 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{north I (นอกเขต)}} = -293.130 + 0.072Y - 104.518\text{SIZE} + 4.167\text{AGE} + 130.127\text{INRC} \\ (-2.338)* (10.400)* (-4.171)* (2.111)* (3.825)*$$

$$R^2 = 0.056 \quad F\text{-statistics} = 33.061$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,236$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.056$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 5.60

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.072 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.072 บาท

5.1.5 สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและค่าผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,924 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{northeastal}} (\text{ในเขต}) = -733.399 + 0.254Y - 249.207\text{SIZE} + 5.623\text{AGE} - 17.305\text{INRC}$$

$$(-5.378)^* (31.762)^* (-9.268)^* (2.338)^* (-0.463)^{\text{ns}}$$

$$R^2 = 0.264 \quad F\text{-statistics} = 262.033$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,924$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.264$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 26.4

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของ ครัวเรือน สำหรับตัวแปร INRC ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า จำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออม หน่วยสุทธท้าย (MPS) เท่ากับ 0.254 สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.254 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ 2,790 จำนวน ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{northeast (นอกเขต)}} = -597.695 + 0.268Y - 159.059\text{SIZE} + 1.287\text{AGE} + 19.484\text{INRC}$$

$$(-6.006)^* \quad (25.107)^* \quad (-8.379)^* \quad (0.774)^{\text{ns}} \quad (0.790)^{\text{ns}}$$

$$R^2 = 0.191 \quad F\text{-statistics} = 164.045$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,790$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.191$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 19.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y และ SIZE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขต เทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) และขนาดของครัวเรือน (SIZE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ใน ทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE และ INRC ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) จำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออม หน่วยสุทธัย (MPS) เท่ากับ 0.268 สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.268 บาท

5.1.6 สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 1,811 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{south1}} (\text{ในเซต}) = -1184.691 + 0.297Y - 228.157\text{SIZE} + 8.788\text{AGE} + 155.033\text{INRC} \\ (-6.392)^* (30.189)^* (-6.743)^* (2.658)^* (2.514)^*$$

$$R^2 = 0.345 \quad F\text{-statistics} = 238.319$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 1,811$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.345$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 34.5

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ AGE และ $INRC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ($INRC$) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.297 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.297 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคได้นอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคได้นอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 1,622 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{south1 (นอกเขต)}} = -1391.274 + 0.316Y - 202.814\text{SIZE} + 10.152\text{AGE} + 64.083\text{INRC} \\ (-8.714)^* (24.705)^* (-8.001)^* (3.925)^* (1.369)^{\text{ns}}$$

$$R^2 = 0.299 \quad F\text{-statistics} = 172.442$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 1,622$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.299$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคได้นอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 29.9

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคได้นอกเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร INRC ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคได้นอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคได้นอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.316 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคได้นอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.316 บาท

5.2 ผลการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

5.2.1 สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักร

(1) สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 16,171 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{whole2 (ในเขต)}} = -459.663 + 0.213Y - 365.877\text{SIZE} + 6.227\text{AGE} + 241.673\text{INRC} \\ (-5.639) * (72.226) * (-20.506) * (4.634) * (9.180) *$$

$$R^2 = 0.247 \quad F\text{-statistics} = 1325.379$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 16,171$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.247$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 24.7

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.213 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.213 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลเมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 10,369 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{whole2 (นอกเขต)}} = -527.739 + 0.202Y - 297.590\text{SIZE} + 6.128\text{AGE} + 207.981\text{INRC} \\ (-5.652)* (50.196)* (-16.707)* (4.305)* (8.405)*$$

$$R^2 = 0.201 \quad F\text{-statistics} = 652.593$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 10,369$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.201$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 20.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุทธทำย (MPS) เท่ากับ 0.202 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.202 บาท

5.2.2 สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

(1) สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและค่าผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,249 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{bangkok2 (ในเขต)}} = -168.261 + 0.267Y - 890.143\text{SIZE} - 5.101\text{AGE} + 1194.250\text{INRC}$$

$$(-0.506)^{\text{ns}} \quad (31.030)^* \quad (-10.902)^* \quad (-0.768)^{\text{ns}} \quad (9.633)^*$$

$$R^2 = 0.336 \quad F\text{-statistics} = 284.346$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,249$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.336$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 33.6

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ และ $INRC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ($INRC$) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.267 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.267 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 359 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{bangkok2 (นอกเขต)}} = -752.783 + 0.332Y - 743.558\text{SIZE} - 10.033\text{AGE} + 927.625\text{INRC}$$

$$(-1.096)^{ns} \quad (17.928)^* \quad (-5.156)^* \quad (-0.800)^{ns} \quad (4.305)^*$$

$$R^2 = 0.510 \quad F\text{-statistics} = 92.013$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 359

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.510$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 51.0

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลนอกเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาด ของครัวเรือน (SIZE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทาง เดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับขนาดของครัวเรือน ส่วนตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการ ออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.332 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.332 บาท

5.2.3 สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลาง

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 4,368 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{central2 (ในเขต)}} = -581.259 + 0.286Y - 505.016\text{SIZE} + 2.350\text{AGE} + 307.802\text{INRC} \\ (-3.427)^* (46.183)^* (-13.897)^* (0.846)^{\text{ns}} (5.478)^*$$

$$R^2 = 0.336 \quad F\text{-statistics} = 552.368$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 4,368$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.336$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 33.6

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และ จำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับ ตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.286 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.286 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 3,078 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{central2 (นอกเขต)}} = -63.224 + 0.187Y - 303.915\text{SIZE} - 4.545\text{AGE} + 336.904\text{INRC}$$

$$(-0.304)^{\text{ns}} (25.186)^* \quad (-7.428)^* \quad (-1.407)^{\text{ns}} \quad (5.836)^*$$

$$R^2 = 0.188 \quad F\text{-statistics} = 178.143$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 3,078$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.188$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 18.80

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ และ $INRC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ($INRC$) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.187 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.187 บาท

5.2.4 สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือ

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 3,551 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{north2}} (\text{ในเซต}) = -783.559 + 0.208Y - 314.196\text{SIZE} + 11.036\text{AGE} + 176.829\text{INRC}$$

$$(-5.153)^* (31.962)^* \quad (-8.993)^* \quad (4.680)^* \quad (3.599)^*$$

$$R^2 = 0.226 \quad F\text{-statistics} = 259.282$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 3,551$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.226$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 22.6

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ AGE และ $INRC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ($INRC$) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.208 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.208 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและค่าผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,657 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{north2 (นอกเขต)}} = -634.402 + 0.224Y - 324.483\text{SIZE} + 6.286\text{AGE} + 227.152\text{INRC} \\ (-4.130)* (25.803)* (-10.440)* (2.796)* (5.461)*$$

$$R^2 = 0.214 \quad F\text{-statistics} = 180.040$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,657$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.214$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 21.4

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.224 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.224 บาท

5.2.5 สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 4,482 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{northeast2}} (\text{ในเขต}) = -679.106 + 0.237Y - 240.169\text{SIZE} + 8.639\text{AGE} + 50.203\text{INRC}$$

$$(-4.237)^* \quad (41.034)^* \quad (-7.065)^* \quad (3.263)^* \quad (1.033)^{ns}$$

$$R^2 = 0.274 \quad F\text{-statistics} = 421.655$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 4,482$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.274$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 27.4

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) และอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ รายได้ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร $INRC$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า จำนวนผู้รับเงินรายได้ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออม หน่วยสุทธท้าย (MPS) เท่ากับ 0.237 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.237 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,600 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{northeast2 (นอกเขต)}} = -1105.896 + 0.323Y - 304.287\text{SIZE} + 13.906\text{AGE} + 42.113\text{INRC} \\ (-6.819)^* (32.244)^* (-10.116)^* (5.574)^* (1.053)^{ns}$$

$$R^2 = 0.291 \quad F\text{-statistics} = 265.743$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,600$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.291$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 29.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) และอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ รายได้ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร $INRC$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า จำนวนผู้รับเงินรายได้ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออม หน่วยสุทธท้าย (MPS) เท่ากับ 0.323 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.323 บาท

5.2.6 สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,359 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{south2 (ในเขต)}} = -2211.290 + 0.314Y - 346.297\text{SIZE} + 25.432\text{AGE} + 10.904\text{INRC}$$

$$(-8.561)^* \quad (34.662)^* \quad (-6.718)^* \quad (5.897)^* \quad (0.142)^{\text{ns}}$$

$$R^2 = 0.343 \quad F\text{-statistics} = 306.898$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,359$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.343$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 34.3

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤต เศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) และอายุของหัวหน้า ครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และอายุของ หัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร $INRC$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าจำนวนผู้รับเงินรายได้ไม่ได้ เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.314 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.314 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 1,844 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{south2 (นอกเขต)}} = -1405.688 + 0.248Y - 331.410\text{SIZE} + 13.623\text{AGE} + 148.039\text{INRC}$$

$$(-5.613)^* (23.057)^* (-7.844)^* (3.674)^* (2.398)^*$$

$$R^2 = 0.231 \quad F\text{-statistics} = 138.472$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 1,844$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า $t\text{-statistics}$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.231$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 23.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุทธิต่ำ (MPS) เท่ากับ 0.248 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.248 บาท

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการการยอมรับของครัวเรือนก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

ตัวแปรตาม	สมการการยอมรับครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ					R ²	สมการการยอมรับครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ					R ²
	ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ					ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ				
		Y	SIZE	AGE	INRC			Y	SIZE	AGE	INRC	
1 ตัวราคาอาหาร ในเขตเทศบาล	-324.325 (-4.982)*	0.197 (53.110)*	-259.542 (-19.246)*	3.300 (2.811)*	122.676 (5.877)*	0.217	-459.663 (-5.639)*	0.213 (72.226)*	-365.877 (-20.506)*	6.227 (4.634)*	241.673 (9.180)*	0.247
นอกเขตเทศบาล	-482.657 (-7.497)*	0.183 (40.670)*	-187.091 (-15.782)*	3.081 (2.946)*	102.416 (6.134)*	0.160	-527.739 (-5.652)*	0.202 (50.196)*	-297.590 (-16.707)*	6.128 (4.305)*	207.981 (8.405)*	0.201
2. กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล												
ในเขตเทศบาล	-260.340 (-1.398) ^{ns}	0.196 (22.727)*	-510.126 (-10.510)*	12.108 (2.714)*	705.229 (9.123)*	0.281	-168.261 (-0.506) ^{ns}	0.267 (31.030)*	-890.143 (-10.902)*	-5.101 (-0.768) ^{ns}	1194.250 (9.633)*	0.336
นอกเขตเทศบาล	-1004.888 (-1.911) ^{ns}	0.277 (13.228)*	-446.978 (-4.793)*	1.460 (0.150) ^{ns}	753.770 (5.166)*	0.355	-752.783 (-1.096) ^{ns}	0.332 (17.928)*	-743.558 (-5.156)*	-10.033 (-0.800) ^{ns}	927.625 (4.305)*	0.510

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Y: รายได้ของครัวเรือน SIZE: ขนาดของครัวเรือน AGE: อายุของหัวหน้าครัวเรือน INRC: จำนวนผู้รับเงินรายได้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	สมการการออมของครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ					สมการการออมของครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ				
	ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ				ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ			
		Y	SIZE	AGE	INRC		Y	SIZE	AGE	INRC
3. ภาคกลาง ในเขตเทศบาล	- 568.924 (-3.855)*	0.286 (31.458)*	- 350.310 (-11.744)*	1.309 (0.514) ^{ns}	245.746 (5.155)*	0.314	0.286 (46.183)*	- 505.016 (-13.897)*	2.350 (0.846) ^{ns}	307.802 (5.478)*
นอกเขตเทศบาล	- 667.898 (-4.768)*	0.286 (28.400)*	- 235.460 (-8.527)*	2.310 (1.040) ^{ns}	17.096 (0.453) ^{ns}	0.255	0.187 (25.186)*	- 303.915 (-7.428)*	- 4.545 (-1.407) ^{ns}	336.904 (5.836)*
4 ภาคเหนือ ในเขตเทศบาล	- 715.924 (-4.843)*	0.238 (26.901)*	- 229.131 (-7.363)*	7.252 (2.912)*	136.689 (3.103)*	0.237	0.208 (31.962)*	- 314.196 (-8.993)*	11.036 (4.680)*	176.829 (3.599)*
นอกเขตเทศบาล	- 293.130 (-2.338)*	0.072 (10.400)*	- 104.518 (-4.171)*	4.167 (2.111)*	130.127 (3.825)*	0.056	0.224 (25.803)*	- 324.483 (-10.440)*	6.286 (2.796)*	227.152 (5.461)*

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Y: รายได้ของครัวเรือน SIZE: ขนาดของครัวเรือน AGE: อายุของหัวหน้าครัวเรือน INRC: จำนวนผู้รับเงินรายได้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	สมการการออมของครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ					สมการการออมของครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ				
	ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ				ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ			
		Y	SIZE	AGE	INRC		Y	SIZE	AGE	INRC
5. ภาคตะวันออก เฉิงเหมือ ในเขตเทศบาล	- 733.399 (-5.378)*	0.254 (31.762)*	- 249.207 (-9.268)*	5.623 (2.338)*	- 17.305 (-0.463) ^{ns}	- 679.106 (-4.237)*	0.237 (41.034)*	- 240.169 (-7.065)*	8.639 (3.263)*	50.203 (1.033) ^{ns}
นอกเขตเทศบาล	- 597.695 (-6.006)*	0.268 (25.107)*	- 159.059 (-8.379)*	1.287 (0.774) ^{ns}	19.484 (0.790) ^{ns}	- 1105.896 (-6.819)*	0.323 (32.244)*	- 304.287 (-10.116)*	13.906 (5.574)*	42.113 (1.053) ^{ns}
6. ภาคใต้ ในเขตเทศบาล	- 1184.691 (-6.392)*	0.297 (30.189)*	- 228.157 (-6.743)*	8.788 (2.658)*	155.033 (2.514)*	- 2211.290 (-8.561)*	0.314 (34.662)*	- 346.297 (-6.718)*	25.432 (5.897)*	10.904 (0.142) ^{ns}
นอกเขตเทศบาล	- 1391.274 (-8.714)*	0.316 (24.705)*	- 202.814 (-8.001)*	10.152 (3.925)*	64.083 (1.369) ^{ns}	- 1405.688 (-5.613)*	0.248 (23.057)*	- 331.410 (-7.844)*	13.623 (3.674)*	148.039 (2.398)*
					0.299					0.231

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Y: รายได้ของครัวเรือน SIZE: ขนาดของครัวเรือน AGE: อายุของหัวหน้าครัวเรือน INRC: จำนวนผู้รับเงินรายได้

จากตารางที่ 5.1 สามารถอธิบายได้ว่าการออมของครัวเรือนในประเทศไทยทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความสัมพันธ์กับรายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ทั้งในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

เมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาคแล้ว พบว่า การออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลในปี 2537 จะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ส่วนการออมของครัวเรือนนอกเขตเทศบาลจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ในขณะที่ในปี 2547 การออมของครัวเรือนไม่ได้มีความสัมพันธ์กับอายุของหัวหน้าครัวเรือนแต่อย่างใด อาจเป็นเพราะว่ารายได้ของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่ไม่ได้มาจากหัวหน้าครัวเรือนเท่านั้น แต่มาจากรายได้ของสมาชิกคนอื่นๆ ในครัวเรือนด้วย

การออมของครัวเรือนในภาคกลางทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุของหัวหน้าครัวเรือนแต่อย่างใดไม่ว่าจะเป็นช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ในขณะที่จำนวนผู้รับเงินรายได้ในปี 2547 มีความสำคัญกับการออมของครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมากขึ้น

การออมของครัวเรือนในภาคเหนือทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีความสัมพันธ์กับรายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ทั้งก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้รับเงินรายได้แต่อย่างใด ไม่ว่าจะเป็นก่อนหรือหลังวิกฤตเศรษฐกิจ สาเหตุอาจเนื่องมาจากรูปแบบของการทำงาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วรายได้ของครัวเรือนจะเป็นรายได้ที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของสมาชิกในครัวเรือน

การออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลไม่ได้มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้รับเงินรายได้ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ในขณะที่จำนวนผู้รับเงินรายได้มีความสัมพันธ์กับการออมของครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมากขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงประเภทรายได้ของครัวเรือนในภาคใต้ พบว่าครัวเรือนในเขตเทศบาลมีสัดส่วนของประเภทรายได้ระหว่างปี 2537 กับ ปี 2547 ไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ ส่วนใหญ่จะมีรายได้มาจากค่าแรงและเงินเดือน และรายได้จากการประกอบธุรกิจ ในขณะที่ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนระหว่างประเภทรายได้ระหว่างปี 2537 กับ ปี 2547 แตกต่างกันอย่างมากขึ้น กล่าวคือ ในปี 2537 ครัวเรือนจะมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือน และรายได้จากการประกอบการเกษตร ส่วนในปี 2547 ครัวเรือนมีสัดส่วนของรายได้จากการ

ประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น ดังนั้น จำนวนผู้รับเงินได้จึงมีความสำคัญต่อครัวเรือนในภาคได้นอกเขตเทศบาลมากขึ้น

เมื่อพิจารณาปัจจัยอายุของหัวหน้าครัวเรือนในแต่ละภูมิภาค โดยแบ่งกลุ่มอายุออกเป็น 3 กลุ่ม คือ อายุไม่เกิน 30 ปี อายุอยู่ระหว่าง 31-60 ปี และอายุตั้งแต่ 61 ปี ขึ้นไป พบว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 31- 60 ปี ทั้งปี 2537 และ ปี 2547 ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรอายุของหัวหน้าครัวเรือนที่มีนัยสำคัญจึงมีค่าเป็นบวก

ตารางที่ 5.2 สรุปการออมของครัวเรือนก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

ครัวเรือน	ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ				หลังวิกฤตเศรษฐกิจ			
	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ¹	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน ²	MPS	APS	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ³	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน ⁴	MPS	APS
1 ครัวเรือนจำกร								
- ในเขตเทศบาล	6,967	531	0.197	0.076	10,973	1,530	0.213	0.139
- นอกเขตเทศบาล	4,513	-12	0.183	-0.003	8,008	853	0.202	0.107
2. กรุงเทพมหานครและปริมณฑล								
- ในเขตเทศบาล	11,580	2,102	0.196	0.182	18,986	4,342	0.267	0.229
- นอกเขตเทศบาล	11,185	1,871	0.277	0.167	17,108	3,889	0.332	0.227
3. ภาคกลาง								
- ในเขตเทศบาล	7,296	819	0.286	0.112	12,249	2,086	0.286	0.170
- นอกเขตเทศบาล	5,511	197	0.286	0.036	10,008	1,286	0.187	0.129
4. ภาคเหนือ								
- ในเขตเทศบาล	6,112	571	0.238	0.093	8,822	1,045	0.208	0.118
- นอกเขตเทศบาล	4,032	97	0.072	0.024	6,176	553	0.224	0.090

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ครัวเรือน	ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ				หลังวิกฤตเศรษฐกิจ			
	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ^{1/}	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน ^{2/}	MPS	APS	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ^{3/}	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน ^{4/}	MPS	APS
5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ								
- ในเขตเทศบาล	6,125	139	0.254	0.023	9,666	1,350	0.237	0.140
- นอกเขตเทศบาล	3,565	-195	0.268	-0.055	6,501	696	0.323	0.107
6. ภาคใต้								
- ในเขตเทศบาล	7,862	990	0.297	0.126	12,713	1,871	0.314	0.147
- นอกเขตเทศบาล	4,845	-97	0.316	-0.020	9,399	710	0.248	0.076

หมายเหตุ: ^{1/} และ ^{2/} คำนวณจากครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในสมการการออมก่อนวิกฤตเศรษฐกิจในตารางที่ 5.1

^{3/} และ ^{4/} คำนวณจากครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในสมการการออมหลังวิกฤตเศรษฐกิจในตารางที่ 5.1

จากตารางที่ 5.2 จะเห็นได้ว่า ค่า MPS ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าค่า APS ทุกกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งครัวเรือนในเขตเทศบาลในแต่ละภูมิภาคซึ่งเป็นเขตที่มีรายได้เฉลี่ยและเงินออมเฉลี่ยของครัวเรือนสูง ค่า APS ที่คำนวณได้จะมีค่าสูงกว่าค่า APS ของครัวเรือนนอกเขตเทศบาลซึ่งเป็นเขตที่มีรายได้เฉลี่ยและเงินออมเฉลี่ยต่ำกว่าซึ่งสอดคล้องตามแนวความคิดของเคนส์ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่าครัวเรือนที่มีค่า MPS ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจสูงกว่าก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ได้แก่ ครัวเรือนทั่วราชอาณาจักร กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคเหนือ นอกเขตเทศบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล และภาคใต้ในเขตเทศบาล หมายความว่าเมื่อรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นจะทำให้ครัวเรือนในกลุ่มดังกล่าวมีเงินออมเพิ่มขึ้นซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ส่วนครัวเรือนที่มีค่า MPS ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจต่ำกว่าก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ได้แก่ ครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล ภาคเหนือในเขตเทศบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล และภาคใต้นอกเขตเทศบาล เมื่อรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นจะทำให้ครัวเรือนในกลุ่มดังกล่าวมีเงินออมเพิ่มขึ้นแต่เพิ่มขึ้นน้อยกว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ครัวเรือนในกลุ่มที่มีค่า MPS ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจสูงกว่าก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ เป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการออมสูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ค่า APS ของครัวเรือนทุกกลุ่มตัวอย่างในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีค่าสูงกว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ

5.3 ผลการทดสอบทางสถิติโดยวิธี Chow test⁸

การทดสอบทางสถิติโดยวิธี Chow test เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ของ 2 สมการ คือ สมการการออมก่อนวิกฤตเศรษฐกิจและสมการการออมหลังวิกฤตเศรษฐกิจว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ผลการศึกษา พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทย ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่าสถานะเศรษฐกิจที่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีผลทำให้พฤติกรรมการออมของครัวเรือนเปลี่ยนแปลงไป อาจกล่าวได้ว่าวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีความแตกต่างกัน ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลแต่ไม่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล พบว่า ในปี 2537 ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลมีขนาดของครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 4 คน สูงสุดอยู่ที่ 13 คน ส่วนปี 2547 ขนาดของครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 4 คน และสูงสุดอยู่ที่ 14 คน เมื่อพิจารณาที่อายุของหัวหน้าครัวเรือนแล้ว พบว่าในปี 2537 อายุเฉลี่ยประมาณ 47 ปี สูงสุด 87 ปี ต่ำสุด 18 ปี ส่วนปี 2547 อายุเฉลี่ยประมาณ 48 ปี สูงสุด 88 ปี และต่ำสุด 17 ปี สำหรับจำนวนผู้รับเงินรายได้นั้น ในปี 2537 และปี 2547 มีจำนวนผู้รับเงินรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากัน คือ 2 คน และสูงสุดอยู่ที่ 7 คน ทั้ง 2 ช่วงเวลา ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยต่างๆ ของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในช่วงปี 2537 และปี 2547 มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก

⁸ ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข

สำหรับครัวเรือนในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ พบว่า
ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการออมของครัวเรือนทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลในช่วงก่อน
และหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99
แสดงว่า วิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคกลาง
ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล